Warszawa, 23 marca 2022 r.

PREZES
URZĘDU KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

NEXERA sp. z o.o.
Al. Jana Pawła II 29
00-867 Warszawa

[redacted]

Gmina Kolno
Kolno 33
11-311 Kolno

Postanowienie Nr DT.WOT.6171.126.2021.36

Na podstawie art. 158 § 1 w związku z art. 156 § 1 pkt 2 i 4 oraz art. 157 § 1 i 2 w związku z art. 126 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 735, z późn. zm.), zwanej dalej „k.p.a.", w związku z art. 206 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. Prawo telekomunikacyjne (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 576, z późn. zm.), zwanej dalej „Pt", po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu w dniu 4 lutego 2022 r. postępowania administracyjnego w przedmiocie stwierdzenia nieważności postanowienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej z dnia 13 grudnia 2021 r. Nr DT.WOT.6171.126.2021.9, zwanego dalej „Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r.", uzgadniającego, w zakresie urządzeń łączności publicznej, projekt decyzji administracyjnej Starosty Olsztyńskiego znak: GN-III.6821.34.2021, przedłożonej w dniu 15 października 2021 r. przez elektroniczną Platformę Usług Administracji Publicznej (dalej „ePUAP"), ID dokumentu: DOK101319218, ograniczającej sposób korzystania z nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym, położonej w obrębie Kruzy, gmina Kolno, oznaczonej w rejestrze ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 271/64 o powierzchni 0,0696 ha, dla której prowadzona jest księga wieczysta KW nr [redacted] zwanej dalej „Nieruchomością, poprzez udzielenie zezwolenia NEXERA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie

na założenie i przeprowadzenie na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej, w postaci telekomunikacyjnej kanalizacji kablowej 4xØ14/10 mm o długości 4,74 m, wraz z zaciągniętym do niej kablem światłowodowym ADSS 12J oraz podwieszenia na istniejącej podbudowie słupowej linii elektroenergetycznej nN kabla światłowodowego ADSS 12J o długości 35,28 m, zgodnie z załącznikiem graficznym stanowiącym integralną część projektu decyzji,

stwierdzam nieważność Postanowienia z dnia 13 grudnia 2021 r.

Uzasadnienie

Starosta Olsztyński (zwany dalej także „Starostą" lub „Organem"), przy piśmie z dnia 12 października 2021 r. znak: GN-III.6821.34.2021 przekazanym w dniu 15 października 2021 r. przez platformę ePUAP, ID dokumentu: DOK101319218, na podstawie art. 124 ust. 1b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 1899, z późn. zm.), zwanej dalej „u.g.n.", przedłożył do uzgodnienia Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej (zwanego dalej „Prezesem UKE") projekt decyzji znak: GN-III.6821.34.2021, zwanej dalej „Projektem decyzji", ograniczającej sposób korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie zezwolenia NEXERA sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwanej dalej także „NEXERA", „Wnioskodawcą" lub „Inwestorem") na założenie i przeprowadzenie na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej.

Z sentencji Projektu decyzji wynikało, że Organ, na podstawie art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 777, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r.", art. 206 ust. 1 Pt, w związku z art. 124 ust. 1b, art. 6 pkt 1 u.g.n. oraz art. 104 i art. 107 k.p.a., po rozpatrzeniu wniosku Inwestora, reprezentowanego przez pełnomocnika Monikę Bohdanowicz, z dnia 6 maja 2021 r. o wydanie decyzji ograniczającej korzystanie z Nieruchomości, zwanego dalej „Wnioskiem z dnia 6 maja 2021 r.", zamierza orzec o:

1) ograniczeniu sposobu korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie zezwolenia NEXERA na założenie i przeprowadzenie na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej, w postaci:
   a) kanalizacji telekomunikacyjnej z zaciągniętym do niej kablem światłowodowym o parametrach:
      - typ rury i jej średnica zewnętrzna: 4x14/10 mm,
      - liczba otworów kanalizacji kablowej: 4,
      - głębokość umieszczenia kanalizacji kablowej: min. 0,8 m,
      - typ zaciągniętego kabla: ADSS 12J,
      - długość trasy rurociągu w granicach Nieruchomości: 4,74 m;
   b) podwieszenia kabla światłowodowego na istniejącej podbudowie słupowej linii elektroenergetycznej nN o parametrach:
      - kabel światłowodowy ADSS 12J podwieszony w odległości min. 0,5 m od istniejących kabli elektroenergetycznych,
      - średnica zewnętrzna: nie większa niż 11 mm,
      - długość w granicach Nieruchomości: 35,28 m.

   Powierzchnia ograniczenia wynosi ok. 114,44 m^2 i dotyczy pasa technologicznego o szerokości 1,5 m w każdą stronę od osi kabla.

2) tym, że lokalizację kabla światłowodowego oraz zakres ograniczenia prawa własności wynikający z przepisów odrębnych, przedstawia załącznik graficzny, sporządzony w skali 1:500 i stanowiący integralną część Projektu decyzji.

Pismem z dnia 29 października 2021 r. znak: DT.WOT.6171.126.2021.2, Prezes UKE poinformował strony niniejszego postępowania uzgodnieniowego o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

Prezes UKE, Postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r., na podstawie art. 106 § 5 k.p.a., w związku z art. 124 ust. 1b u.g.n., art. 33 ust. 7 ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 777, z późn. zm.), zwanej dalej „ustawą z dnia 7 maja 2010 r." oraz art. 206 ust. 1 Pt, uzgodnił, w zakresie urządzeń łączności publicznej, Projekt decyzji.

Zgodnie z treścią księgi wieczystej nr [redacted] dostępnej poprzez system teleinformatyczny Elektroniczna Księga Wieczysta, Nieruchomość stanowi współwłasność: [redacted] na zasadach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej, [redacted] na zasadach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej, [redacted] oraz Gminy Kolno.

Starosta w toku wszczętego z Wniosku z dnia 6 maja 2021 r. postępowania administracyjnego ustalił, iż [redacted] zmarł 8 sierpnia 2007 r. w Biskupcu (odpis skrócony aktu zgonu nr AE 5395760 wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Kolnie), a [redacted] zmarła 3 stycznia 2011 r. w Reszlu (odpis skrócony aktu zgonu nr AE 5395761 wystawiony przez Urząd Stanu Cywilnego w Kolnie). Zgodnie ze znajdującym się w akta sprawy pismem Sądu Rejonowego w Biskupcu I Wydział Cywilny z dnia 31 maja 2021 r. sygn. akt I C410/32/21, zwanego dalej „Sądem", nie zarejestrowano sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po [redacted]

W związku z powyższym w Postanowieniu z dnia 13 grudnia 2021 r. jako strony postępowania zostali wskazani: NEXERA, [redacted] i Gmina Kolno.

Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r. doręczone zostało: Wnioskodawcy, [redacted] oraz Gminie Kolno. Przesyłka listowna polecona zaadresowana na [redacted] została zwrócona do UKE z adnotacją „Zwrot, adresat zmarł".

Prezes UKE ustalił, że [redacted] zmarła w dniu 27 grudnia 2010 r. w Biskupcu (akt zgonu nr 2814023/00/AZ/2010/975359).

Pismem z dnia 4 lutego 2022 r. znak: DT.WOT.6171.126.2021.19, Prezes UKE, na podstawie art. 61 § 4 k.p.a., zawiadomił o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie stwierdzenia nieważności Postanowienia z dnia 13 grudnia 2021 r. ze względu na rażące naruszenie prawa (art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a.) oraz skierowanie postanowienia do osoby niebędącej stroną w sprawie (art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a.) - w niniejszej sprawie do osoby zmarłej, tj. [redacted]

Prezes UKE, pismem z dnia 7 lutego 2022 r. znak: DT.WOT.6171.126.2021.21, zwrócił się do Sądu z prośbą o udzielenie informacji czy po zmarłej [redacted] zostało wszczęte lub

zakończone postępowanie spadkowe oraz o przekazanie informacji czy w Sądzie zostało zarejestrowane oświadczenie spadkowe, otwarcie i ogłoszenie testamentu, protokół dziedziczenia lub nastąpił dział spadku po ww. osobie.

Sąd, w odpowiedzi na powyższe pismo, przy piśmie z dnia 11 lutego 2022 r. sygn. akt I C440/9/22 przesłał Prezesowi UKE informację, że za okres od 27 grudnia 2010 r. nie odnaleziono sprawy o stwierdzenie nabycia spadku po [redacted] oraz nie zarejestrowano oświadczeń spadkowych, protokołu otwarcia i ogłoszenia testamentu oraz protokołu dziedziczenia.

Pismem z dnia 11 lutego 2022 r. znak: DT.WOT.6171.126.2021.24, Prezes UKE poinformował stronę niniejszego postępowania o przysługującym im, na podstawie art. 10 § 1 k.p.a., prawie do zapoznania się z materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie, a także do ostatecznego wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań, w terminie 7 dni od otrzymania pisma.

Strony postępowania nie skorzystały z uprawnienia, o którym mowa powyżej.

W związku z powyższym, Prezes UKE zważył, co następuje:

Stosownie do art. 206 ust. 1 Pt postępowanie przed Prezesem UKE toczy się na podstawie przepisów k.p.a. ze zmianami wynikającymi z Pt oraz ustawy z dnia 7 maja 2010 r.

Niniejsze postępowanie dotyczy stwierdzenia nieważności Postanowienia z dnia 13 grudnia 2021 r., którym Prezes UKE uzgodnił, w zakresie łączności publicznej, Projekt decyzji Starosty Olsztyńskiego przedłożonej w dniu 15 października 2021 r., ograniczającej sposób korzystania z Nieruchomości, poprzez udzielenie zezwolenie NEXERA na założenie i przeprowadzenie na Nieruchomości przewodów i urządzeń łączności publicznej, tj. kanalizacji kablowej 4xØ14/10 mm wraz z zaciągniętym do niej kablem światłowodowym ADSS 12J oraz podwieszenia na istniejącej podbudowie słupowej linii elektroenergetycznej nN kabla światłowodowego ADSS 12J.

Zgodnie z przepisem art. 126 k.p.a. do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 105, art. 107 § 2-5 oraz art. 109-113 k.p.a., a do postanowień, od których przysługuje zażalenie, oraz do postanowień określonych w art. 134 k.p.a. - również art. 145-152 oraz art. 156-159 k.p.a., z tym że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 i art. 158 § 1 k.p.a., wydaje się postanowienie.

Instytucja stwierdzenia nieważności decyzji (tu: postanowienia) została uregulowana w art. 156-159 k.p.a. Omawiana instytucja prawna stanowi nadzwyczajny środek weryfikacji decyzji administracyjnej, będący wyjątkiem od zasady trwałości decyzji, wyrażonej w art. 16 k.p.a. Zasada ta ma podstawowe znaczenie dla stabilizacji opartych na decyzji skutków prawnych, dlatego też decyzje posiadające walor ostateczności korzystają ze szczególnej ochrony, która jednak posiada wyznaczone granice. W określonych ustawowo przypadkach decyzja ostateczna (tu: postanowienie ostateczne) może zostać wzruszona. Wyznaczone przepisami k.p.a. odstępstwa od zasady trwałości decyzji ostatecznej, jako rozwiązania stanowiące wyjątek od zasady, podlegają wykładni ścisłej. Instytucja stwierdzenia nieważności służy eliminacji z obrotu prawnego jedynie takich rozstrzygnięć, które ze względu na ich kwalifikowane wady pozostają w oczywistej sprzeczności z podstawowymi zasadami państwa prawa i systemu prawnego. Wskazać również należy, przepis art. 156 § 1 k.p.a. zawiera zamknięty katalog przesłanek po spełnieniu których decyzję (tu: postanowienie) uznaje się za bezwzględnie nieważne. Jak wskazuje się bowiem w orzecznictwie sądowoadministracyjnym, *„Przesłanki stwierdzenia nieważności zostały w art. 156 § 1 K.p.a. wyliczone wyczerpująco, zatem nie mogą podlegać wykładni*

rozszerzającej, a powinny być interpretowane dosłownie lub nawet ścieśniająco" (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 listopada 1998 r. sygn. akt IV SA 912/97).

Zgodnie z art. 156 § 1 k.p.a., organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji (tu: postanowienia), która:

1) wydana została z naruszeniem przepisów o właściwości;
2) wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa;
3) dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną albo sprawy, którą załatwiono milcząco;
4) została skierowana do osoby niebędącej stroną w sprawie;
5) była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność ma charakter trwały;
6) w razie jej wykonania wywołałaby czyn zagrożony karą;
7) zawiera wadę powodującą jej nieważność z mocy prawa.

Ponadto, jak słusznie przyjęto w doktrynie, wady wymienione w art. 156 § 1 k.p.a. noszą znamiona wad istotnych kwalifikowanych. Wady te *„tkwią w samej decyzji i godzą w podmiotowe elementy stosunku prawnego, w jego przedmiot lub też w podstawę prawną, w wyniku czego albo dochodzi do nieprawidłowych skutków prawnych, albo do prawnej bezskuteczności decyzji administracyjnej"* (B. Adamiak J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Warszawa 2006 r. s. 720). *„Każda przesłanka z art. 156 k.p.a. rażąco naruszająca prawo powinna bezwzględnie wywoływać reakcję właściwego organu, polegającą na usunięciu z obrotu wadliwej decyzji"*. [Zbigniew Cieślak „Decyzja administracyjna, a rażące naruszenie prawa" Glosa.1995.2.4]. Zatem, organ w zakresie orzekania w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji, powinien zbadać, czy w związku z wydawaniem decyzji objętej kontrolą wystąpiła którakolwiek z przesłanek wymienionych w przepisie art. 156 § 1 pkt 1-7 k.p.a.

Organem właściwym do stwierdzenia nieważności decyzji (tu: postanowienia), która została wydana przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze jest, jak wynika z art. 157 § 1 k.p.a., organ, który wydał tę decyzję (tu: postanowienie). Postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji (tu: postanowienia) wszczyna się na żądanie strony lub z urzędu (art. 157 § 2 k.p.a.), zaś przedmiotem tego postępowania jest badanie przez organ administracji istnienia przesłanek, o których mowa w art. 156 § 1 k.p.a. Postępowanie rozpoznawcze w sprawie o stwierdzenie nieważności decyzji (tu: postanowienia) powinno być prowadzone zgodnie z przepisami k.p.a. regulującymi postępowanie przed organem I instancji, tak jak w każdej nowej sprawie indywidualnej prowadzonej przez organ administracji publicznej. Oznacza to, że organ zobowiązany jest do stwierdzenia nieważność decyzji (tu: postanowienia) lub wydania tej decyzji (tu: postanowienia) z naruszeniem prawa w takim zakresie, w jakim ustali występowanie, co najmniej jednej z określonych w art. 156 § 1 k.p.a. wad tej decyzji (tu: postanowienia), bez względu na granice żądania zgłoszonego przez stronę (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 15 kwietnia 2008 r. sygn. akt II OSK 390/07, LEX nr 468719). Wskazać również należy, iż właściwy organ orzeka o stwierdzeniu nieważności badanej decyzji (tu: postanowienia), tylko wówczas gdy stwierdzi, iż wystąpiła jedna z przesłanek ściśle określonych w art. 156 § 1 k.p.a. i jednocześnie nie zachodzi żadna z negatywnych przesłanek stwierdzenia nieważności określonych w art. 156 § 2 k.p.a., a więc nie upłynął termin dopuszczalności stwierdzenia nieważności badanego rozstrzygnięcia, ani też rozstrzygnięcie to nie wywołało nieodwracalnych skutków prawnych. Jednocześnie należy podkreślić, iż organ administracji publicznej orzekając w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej (tu: postanowienia) rozstrzyga wyłącznie co do nieważności decyzji (tu: postanowienia) albo wydania jej z naruszeniem prawa, a nie jest władny rozstrzygać

o innych kwestiach dotyczących istoty sprawy (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 17 stycznia 2011 r., sygn. akt 1849/10, LEX nr 954376).

Stosownie natomiast do treści art. 158 § 1 k.p.a., rozstrzygnięcie w sprawie nieważności decyzji (tu: postanowienia) następuje w drodze decyzji (tu: postanowienia). Na podstawie tego przepisu organ wydaje decyzję (tu: postanowienie) o stwierdzeniu nieważności, odmowie stwierdzenia nieważności lub stwierdzenia wydania decyzji (tu: postanowienia) z naruszeniem prawa (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 września 1999 r. sygn. akt IV SA 1400/97, LEX nr 47895).

Jak wynika z akt sprawy, przesyłka listowna polecona, zawierająca Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r. i zaadresowana na Panią [redacted] została zwrócona do UKE przez operatora pocztowego tj. Pocztę Polską S.A. z adnotacją „Zwrot, adresat zmarł". Jak ustalił Prezes UKE Pani [redacted] zmarła w dniu 27 grudnia 2010 r. w miejscowości Biskupiec. Zatem Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r. zostało wydane przez Prezesa UKE w stosunku do osoby nieżyjącej zarówno w dacie wszczęcia postępowania w sprawie uzgodnienia Projektu decyzji Starosty Olsztyńskiego, ograniczającej sposób korzystania z Nieruchomości, jak i w dacie tegoż Postanowienia.

W tym miejscu należy wskazać, że zgodnie z art. 29 k.p.a., *„Stronami mogą być osoby fizyczne i osoby prawne, a gdy chodzi o państwowe i samorządowe jednostki organizacyjne i organizacje społeczne - również jednostki nie posiadające osobowości prawnej"*. Przepis art. 29 k.p.a. określa zatem podmioty, które mają zdolność administracyjnoprawną, tj. prawną możliwość występowania jako strona w postępowaniu administracyjnym. W doktrynie podkreśla się, że *„Konstrukcja zdolności administracyjnoprawnej nie ma jednak wymiaru wyłącznie "procesowego". Posiada ją ten, kto dysponuje zdolnością bycia podmiotem praw i obowiązków, o których rozstrzyga się przez wydanie decyzji administracyjnej w oparciu o normy prawa materialnego. A więc każdy podmiot, który potencjalnie, ze względu na swój interes materialnoprawny, może stać się stroną stosunku administracyjnoprawnego nawiązanego w oparciu o decyzję administracyjną, będzie uprawniony do występowania w postępowaniu administracyjnym jako strona"* (A. Matan, Komentarz do art. 29 Kodeksu postępowania administracyjnego, LEX). Tym samym, stroną postępowania administracyjnego może być osoba fizyczna, jeżeli ma zdolność do bycia podmiotem praw i obowiązków czyli posiada zdolność prawną. Przepis art. 30 § 1 k.p.a. wskazuje, że zdolność prawną stron ocenia się według przepisów prawa cywilnego. Natomiast w myśl art. 8 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r Kodeks cywilny (tekst jedn. Dz.U. z 2020 r. poz. 1740, z późn. zm.), zwanej dalej „k.c.", *„Każdy człowiek od chwili urodzenia ma zdolność prawną"*. Zdolność kończy się z chwilą śmierci (por. T. Sokołowski, Komentarz do art. 8 Kodeksu cywilnego, LEX). Z powyższego wynika zatem, że status strony przysługujący osobie fizycznej wygasa z chwilą śmierci. W konsekwencji, w stosunku do osoby zmarłej nie można wszcząć ani prowadzić postępowania, nie mogą też być do niej kierowane w danej sprawie rozstrzygnięcia.

W judykaturze i w doktrynie przyjmuje się, że w przypadku gdy doszło do wydania decyzji w stosunku do osoby zmarłej, to taka decyzja jest obarczona wadą nieważności (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 21 sierpnia 2008 r. sygn. akt II OSK 952/07, LEX nr 496188; Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz. B. Adamiak, J. Borkowski, wyd. CH Beck 2011, str. 200). Naczelny Sąd Administracyjnego w wyroku z dnia 27 kwietnia 2010 r. (sygn. akt I OSK 901/09, LEX nr 595601) stwierdził, że *„prowadzenie postępowania administracyjnego w stosunku do osoby zmarłej i wydanie decyzji ocenione być musi jako rażące naruszenie prawa w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 K.p.a. Jest to bowiem uchybienie,*

w wyniku którego powstają skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności. W stosunku do osoby zmarłej nie można wszcząć postępowania i wydać decyzji. Gdyby zaś doszło do wydania decyzji w stosunku do osoby zmarłej należy przyjąć, że jest ona obarczona wadą nieważności i nie wywołuje skutków prawnych". Z kolei w wyroku z dnia 27 października 2011 r. (sygn. akt I OSK 1876/10, LEX nr 1069629) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że *„na ocenę o zaistnieniu wad, o których mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a. nie ma wpływu to, czy organ wiedział o śmierci stron postępowania. Powołany przepis w ogóle nie nawiązuje do wiedzy organu o okolicznościach skutkujących nieważnością decyzji".* Zgodnie zaś z wyrokiem Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 20 października 2011 r. (sygn. akt II GSK 1056/10, LEX nr 1070197): *„'Rażące naruszenie prawa', o którym mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., stanowi podstawę stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznej, w sytuacji gdy treść decyzji pozostaje w wyraźnej sprzeczności z przepisami prawa (cechą rażącego naruszenia prawa jest więc to, że treść decyzji pozostaje w oczywistej sprzeczności z treścią stosowanego w sprawie przepisu prawa, co wynika z prostego ich zestawienia i nie stanowi konsekwencji błędu w wykładni prawa, ale o jego przekroczenia w sposób jasny i niedwuznaczny) i gdy charakter tego naruszenia powoduje, że decyzja taka nie może być akceptowana jako akt wydany przez organ praworządnego państwa".*

Ponadto w wyroku z dnia 11 marca 2008 r. (sygn. akt I OSK 1959/06, LEX nr 505429) Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził, że *„organ pierwszej instancji wydając decyzję skierował ją do osoby zmarłej co niewątpliwie stanowi rażące naruszenie prawa o jakim mowa w art. 156 § 1 pkt 2 k.p.a., jak też wskazuje na wystąpienie przesłanki nieważnościowej o jakiej mowa w art. 156 § 1 pkt 4 i 5 k.p.a. (skierowanie decyzji do osoby nie będącej stroną w sprawie, jak też była niewykonalna)".* Natomiast w wyroku z dnia 21 sierpnia 2008 r. (sygn. akt II OSK 952/07, LEX nr 491688) Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że *„gdyby doszło do wydania decyzji w stosunku do osoby zmarłej - należy przyjąć, że decyzja ta jest obarczona wadą nieważności (art. 156 § 1 pkt 2, 4 i 5 k.p.a.), albowiem została skierowana do osoby nie będącej stroną w sprawie (zmarłej przed lub w trakcie postępowania), była niewykonalna w dniu jej wydania i jej niewykonalność miała charakter trwały. W konsekwencji taki akt zostałby wydany z rażącym naruszeniem prawa, a tym samym nie wywołałby skutków prawnych".*

Prezes UKE wziął również pod uwagę, że *„w przypadku gdy jako stronę oznaczono podmiot, który nie był i nie może być stroną postępowania, bowiem postępowanie nie dotyczyło jego interesu prawnego lub obowiązku, to taka decyzja jest obarczona wadą, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 4 K.p.a. W przypadku zaś wielości stron postępowania, oznaczenie jako strony osoby, która nie jest i nie może być stroną, powoduje kwalifikowaną wadę decyzji także wówczas, gdy pozostałe strony są oznaczone prawidłowo. Organ administracji publicznej jest obowiązany oznaczyć wszystkie strony postępowania. (...) Jeżeli bowiem dany podmiot ma status strony postępowania, to bez względu na przyczyny uzyskania takiego statusu, powinien być wymieniony w decyzji administracyjnej jako strona postępowania"* (uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 18 czerwca 2008 r. sygn. akt II OSK 674/07, LEX nr 467518).

Mając na uwadze powyższe, Prezes UKE stwierdził, że Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r. obarczone jest wadą nieważności w rozumieniu art. 156 § 1 pkt 2 i 4 k.p.a. Natomiast postępowanie administracyjne, w przedmiocie uzgodnienia Projektu decyzji Starosty Olsztyńskiego ograniczającej sposób korzystania z Nieruchomości, było wszczęte a następnie prowadzone, w stosunku do osoby zmarłej tj. Pani [redacted] Pani [redacted] nie mogła być stroną ww. postępowania, bowiem jako osoba zmarła nie posiadała zdolności prawnej, o której mowa w art. 8 k.c. w związku z art. 30 § 1 k.p.a. Tym samym, w niniejszym

przypadku doszło do oczywistego naruszenia prawa (tj. art. 8 k.c. w związku z art. 30 § 1 k.p.a.), w wyniku którego, zgodnie z przytoczonym powyżej orzecznictwem, powstały skutki niemożliwe do zaakceptowania z punktu widzenia praworządności (tj. wszczęcie postępowania i wydanie postanowienia w stosunku do osoby zmarłej). Zauważyć zatem należy, że Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r., kończące postępowanie uzgodnieniowe Prezesa UKE, zostało skierowane do osoby nieżyjącej tj. [redacted] Zatem, przedmiotowe rozstrzygnięcie zostało skierowane do osoby nie będącej stroną w sprawie (art. 156 § 1 pkt 4 k.p.a.). Z chwilą śmierci prawa i obowiązki majątkowe zmarłego przechodzą bowiem na jego spadkobierców (zob. art. 922 § 1 k.c.). Zauważyć przy tym należy, że zgodnie z pismem Sądu z dnia 11 lutego 2022 r. po zmarłej [redacted] nie zarejestrowano sprawy o stwierdzenie nabycia spadku, oświadczeń spadkowych, protokołu otwarcia i ogłoszenia testamentu oraz protokołu dziedziczenia, wobec powyższego w niniejszej sprawie nie jest możliwe ustalenie kręgu spadkobierców po zmarłej [redacted]

Ponadto, Prezes UKE uznał, iż nie zaistniały przesłanki negatywne stwierdzenia nieważności decyzji (tu: postanowienia), o których mowa w art. 156 § 2 k.p.a., tj. upływ czasu i nieodwracalne skutki prawne. Przedmiotowe rozstrzygnięcie (Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r.) zostało bowiem wydane w dniu 13 grudnia 2021 r., wobec czego od dnia jego wydania nie upłynęło jeszcze dziesięć lat. Postanowienie z dnia 13 grudnia 2021 r. nie wywołało też nieodwracalnych skutków prawnych. Nie wystąpiła bowiem sytuacja, w której nie jest możliwe przywrócenie poprzedniego stanu prawnego z uwagi na to, że przestał istnieć przedmiot, którego prawo dotyczyło lub podmiot, któremu prawo przysługiwało, utracił zdolność do zachowania tego prawa albo nastąpiła zmiana stanu prawnego, np. wygasła instytucja stanowiąca źródło prawa (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 23 listopada 1987 r. sygn. akt I SA 1406/86, ONSA 1987, nr 2, poz. 81: *„Nieodwracalność skutków prawnych (art. 156 § 2 in fine k.p.a.) oznacza w szczególności sytuację, w której poprzedni stan prawny nie może zostać przywrócony, gdyż przestał istnieć przedmiot, którego prawo dotyczyło, lub też podmiot, któremu prawo przysługiwało, utracił zdolność do zachowania tego prawa albo wygasła instytucja stanowiąca źródło prawa"*.

Biorąc pod uwagę przedstawione powyżej wyjaśnienia Prezes UKE zdecydował o stwierdzeniu nieważności Postanowienia z dnia 13 grudnia 2021 r.

POUCZENIE

Niniejsze postanowienie strona może zaskarżyć w drodze wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, skierowanego do Prezesa UKE w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia (art. 141 § 1 i 2 k.p.a. w związku art. 127 § 3 k.p.a., art. 144 k.p.a. oraz art. 206 ust. 1 Pt), albo wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie bez skorzystania z prawa zwrócenia się do Prezesa UKE z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie wnosi się za pośrednictwem Prezesa UKE w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia postanowienia, na podstawie art. 3 § 2 pkt 2, art. 13 § 2, art. 50 § 1, art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2019 r. poz. 2325, z późn. zm., zwanej dalej „Ppsa").

Od skargi na niniejsze postanowienie, wszczynającej postępowanie przed sądem administracyjnym, pobiera się wpis stały w wysokości 100 zł, na podstawie § 2 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r. poz. 535) w związku z art. 230 Ppsa.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie prawa pomocy stosownie do przepisów Działu V Rozdział 3 Ppsa.

z up. Prezesa Urzędu Komunikacji Elektronicznej
Dyrektor Departamentu
Techniki

Tomasz Karamon

Otrzymują:

1. [redacted]
   Pełnomocnik NEXERA sp. z o.o.
   [redacted]
2. [redacted]
3. [redacted]
4. [redacted]
5. [redacted]
6. **Gmina Kolno**
   Kolno 33
   11-311 Kolno

Do wiadomości:

Starosta Olsztyński
pl. Józefa Bema 5
10-516 Olsztyn